

Š. Cháb: Oprav dům po Rockefellerovi

- CZ24 News | 1. února 2024

ČESKO: Ale ano, skočil jsem na chvíli na šalebnou písničku systému a řekl si, že z fondu emisních povolenek, které nám tak efektivně zdražují veškerý život, si také pod heslem „Oprav dům po babičce“ nechám porichtovat cedník, který máme místo střechy. Bylo by záhodno do toho konečně praštit, jinak hrozí, že strhnu fabriku na kýble, kolik těch kapek při dešti musím odchytit (ano, nápad, ať nahradím kýble bazénem, už mě napadl, ale stále váhám, víte jak by bylo těžké vylévat několikametrový bazén z půdního okénka velikosti nemluvněte bez nožiček? Nesmírně). I spojil jsem se za pomoci naší dobrotivé šéfredaktorky s architektem, který by mi pro schválení dotace musel vytvořit projekt. A přišlo postupné vystrízlivění. Architekt byl velmi výmluvný. Co jsem dostal, to milerád předávám k užití jiným, kteří si pohrávají s myšlenkou, že se sklouznou se systémem.

Napřed ukážu ve vsí nahotě svou naivitou a lechtivě hloupoučké počty. Kriticky jsem se postavil před dům a začal počítat. Na kolik by tak přišla střecha. 200 tisíc? Počítám i s rezervou... doufám. Není tak velká, ne rezerva, střecha. K tomu okna, některá jsou výborná, ale třeba koupelna, tam je to učiněné neštěstí. Jak má klesnout venkovní teplota pod minus deset stupňů, chytám se vemínek apokalyptického zvířátka a trnu, že nám zamrzne voda. Letos zamrzla. Minulý víkend. Mráz byl takový navlhlý, zalézal za nehty. I do trubek. Za dva dny přišlo oteplení a voda povolila. Tam kdybych měl dobrá okna, nejspíš bych přestal to mé apokalyptické zvířátko dojit, kdykoliv, když si globální oteplování vzpomene stávkovat za Gretu (no co, když Greta stávkuje za klima, proč by klima v mrazech nemohlo stávkovat za Gretu, jsou to spojitě nádoby). Kolik okna? Dalších 200 tisíc, ať nežeru?

To je dohromady 400 tisíc, počítala má naivitou stížená mysl. Polovinu na dotaci. Zvýhodnění za Ústecký kraj. K tomu odpustky za děti. Vydlužil bych si něco kolem 100 tisíc. A to už bych třeba i jako sverepý nepřítel zadlužování uhrál v kostkách s osudem. A tak jsem se svěřil se svými výpočty naší dobrosrdečné šéfredaktorce s vědomím toho, že právě to mi před časem nabízela jako řešení našeho cedníku. Přihodila mi do telefonu kontakt na architekta, který by byl ochotný zajet se na tu mou příhraniční noční můru pro enviromentální činitele s klimatickým žalem podívat. Všechno jsem mu do telefonu pověděl. Vyžádal si fotky domu zvenku i zevnitř, aby učinil první odhad před příjezdem. Aby si udělal představu, do jaké katastrofy se to žene.

Ovšem po zaslání fotek mě pan architekt bez meškání vyvedl z omylu. Jen střechu a okna? Vždyť zákon vyžaduje, aby zateplení vedlo k energetickému štítku, který udělá ministru Hladíkovi radost u vykazování výsledků zelené ideologie v Bruselu. Takže nestačí nová krytina, ale i zateplení střechy. Dobrá, dá to chápat. Pak okna. Jenže u těch to rozhodně nekončí. Musí přijít fasáda. Oblepit celý dům polystyrénem (já vím, nelepí se tam polystyrén, ale jakýsi sofistikovanější fujtajbl). Námitka, že mám venkovní stěny s půlmetrovou šířkou, neobstojí. Argument, že oblepená fasáda takového domu je pozvánka pro plíseň, také ne. Když zateplit, tak ať to papírově sedí. Takže s polystyrénem. Pak přišly na přetřes podlahy. Tam musí být zateplení také. Což vede k tomu, že se musí překopat celý dům.

Kde jsme s cenou? Mých naivních 400 tisíc se vyšplhalo dle architekta odhadem na 3 až 4 miliony korun. „Já tušil, že je to spíš ideologie, než pomoc bližnímu z erární kasy,“ napsal jsem architektovi v odpovědi, rozčílil se mu do e-mailu nad plísni vinou polystyrénu a do celého nápadu hodil vidle. Ale přišla další odpověď. Odpověď, která by se dala vypreparovat, vycpat a vystavit v síni s výstavou pokrytectví naší doby. Jeho odpověď dávám celou k dispozici.

„Ano, bohužel je to tak – jak potvrdí spousta odborníků, že veškeré dotace typu zelená úsporám jsou veskrze klamavou reklamou.

Tento oprav dům po babičce je sice ze všech ještě ten nejvstřícnější (ostatní vyplácí dotace až zpětně po jejich uznání a po realizaci, tedy dost často zrealizujete a skončíte bez dotace), nicméně má to veliké ale.

Tím je samozřejmě splnění té obálky budovy dle dnešních standardů:

- 1) střecha cca 30 cm tepelky
- 2) stěny min 12 cm spíš 16 a novostavby 20 cm nehledě na sílu nosné stěny
- 3) podlaha (a tady bývá hlavní kámen úrazu) min. 8 cm tepelky – jak to tam proboha dostat u rekonstrukce, aniž by člověk rozbořil celou podlahu? Jednoduše nijak.
- 4) okna v dnešním standardu trojskla

Pokud něco z toho bude slabší, je nutné to dohnat na dalších položkách, pokud to lze..... Např. absence podlahové izolace se dohání ztěžka a fasádní či střešní je v podstatě nemožná.

Tedy tato dotace cílí na kompletní zateplení obálky budovy, přičemž Vám zaplatí polovinu, max však ten limit (1 mil). Přičemž kompletní renovace (když rozsekáte podlahy v přízemí a děláte je znova, tak ideálně i s novým podlahovým topením a rozhodně novými povrchy, okny, fasádou, střechou,...) to by od generálního zhotovitele na Váš dům mohlo vyjít také na 3, 4 miliony a kouzlo dotace je Vy víte kde...”

(Jméno architekta záměrně neuvádím, skutečně nemám vůbec potřebu mu profesně přitížit za to, že byl upřímný a vstřícný. Také se na mé naivitě mohl napást a šalebnými tanečky mě k morbidnímu zadlužení dovést).

A to je rozhodně pro každého. Vydlužit si několik milionů? Ne, děkuji. Radši si dál budu měsíčně odkládat do prasátka a pak, až nastrádám dost, pozvu si nějakého šikovného pána, který mi natluče jen novou krytinu. Je mi líto, milá Greto Hladíková, na takové zadlužení nemám pajs. I ta opravená střecha by s klimatickým žalem pomohla. Ale když není vůle, tak není pomoci.

AUTOR: Štěpán Cháb

[ZDROJ](#)